మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి
– మ్యూజికాలజిస్ట్ రాజా

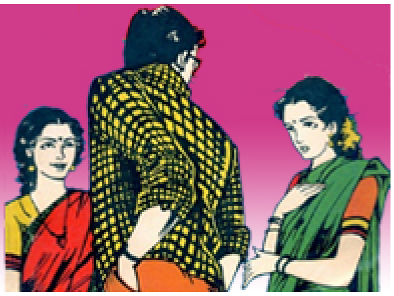

మితిమీరిన ఆరాధనా భావం

Infatution (ఒక విధమయిన మితిమీరిన ఆరాధనా భావం) ఎక్కువయినా అభిమానుల వ ఇబ్బంది పడ్డ వాళ్ళలో నేనూ ఒకణ్ణి టెక్నీషియన్‌గా నాకే యిబ్బంది అయితే మరి స్టార్స్ సంగతి చెప్పక్కర్లేదు. 'గుడ్డి ' సినిమాలో యీ టాపిక్ అద్భుతంగ డీల్ చేయబడింది. రాజా - సినిమా వాళ్ళను వదిలిపెట్టి ఒక ప్రఖ్యాత రచయితను ఎన్నుకోవడంలోనే ఆయన ఇంటిలిజన్స్ తెలుస్తోంది. ఎందుకంటే ఏ సినిమా స్టార్‌ను ఎన్నుకున్నా మిగతా స్టార్స్ అభిమానుల వల్ల చాలా ఇబ్బందులున్నాయ్. రాజా సంగీత పిచ్చి, స్నేహిత పైత్యం కాస్త మోతాదుకు మించి ఉన్న సాహిత్యపు ఎఫెక్ట్ - కానీ, నవలలో ముఖ్యమయిన శిల్పాన్ని ఉత్కంఠత పెంపిందించే టెక్నిక్‌ను ఎప్పుడు నేర్చాడో నాకైతే తెలీదు. దాని కారణం కూడా అతని ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్ కావచ్చు. బాగా గమనిస్తే ఒకచోట యండమూరి, కొండొకచోట మల్లాది మరొక చోట జంధ్యాల కనిపించకపోరు.

A Novel Which Is Well Begun Is Half Very Well Finished.

రాజా - మాళవిక, మల్లాదులను ఎక్కడికి తీసుకెళ్తాడో? ఏం చేస్తాడోనని ఉత్కంఠతతో ఎదురుచూస్తున్నాను.

ఎస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం.

❀❀❀

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంచిక తరువాయి)

ఎక్సలెంట్ ఐడియా

శ్రీ రాజాగారికి

మీ సీరియల్ 'మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి రెగ్యులర్‌గా చదువుతున్నాను. ఇప్పటివరకూ రైటర్ మల్లాదిగారు ఎలా ఉంటారో ఎవరికీ తెలియదన్న పాయింట్‌ని సీరియల్‌కి ముఖ్యమైన మలుపుగా వాడుకున్న మీ అయిడియా ఎక్సలెంట్‌గా ఉంది. కథలో మల్లాది పాత్రధారితో మాళవిక ప్రేమలో పడటం చూస్తుంటే నాకో విషయం జ్ఞాపకం వచ్చింది. నాకో కజిన్ ఉన్నాడు. అతని పేరు (కూడా) 'మల్లాది వెంకట రామకృష్ణమూర్తి ' ప్రస్తుతం అతడు విశాఖపట్నంలో డాక్టరుగా ప్రైవేట్ ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నాడు. ప్రముఖ నేపథ్య గాయని శ్రీమతి ఎస్.జానకిగారు మాకు పిన్ని అవుతారు. అతను కాలేజీలో చదువుతున్నప్పుడు చాలామంది ఆడపిల్లలు అతన్ని రైటర్ మల్లాది అనుకుని ఆటోగ్రాఫులు అడిగేవారు. మీ సీరియల్ లో మీరు మలిచిన సంఘటనలు నిత్యజీవితానికి దగ్గరగా ఉన్నందుకు ఎంతో సంతోషిస్తూ అటువంటి సంఘటనలతో సంబంధం ఉన్న ఒకే ప్రత్యక్ష సాక్షిగా నేను మిమ్మల్ని అభినందించడానికే ఈ ఉత్తరం

యం.వేదకుమారి

ఆ మాత్రం ఊరడింపు చాలు మౌళవికకి కరిగిపోయింది.

"జై ఇవాళ కూడా మనింట్లో పడుకోరాదంటే. డాడీ వస్తారో రారో?"

"ఒద్దే నిన్న బయల్దేరేటప్పుడు ఇంట్లో అలా చెప్పేసి ఉంటే బావుండేది. ఇప్పుడు వెళ్ళి 'ఇవాళ కూడా రావటంలేదు' అని అంటే సబబుగా ఉండదు. రేపు ఉదయానికి మీ డాడీ రాకపోతే ఆయనొచ్చేదాకా ఉంటానని చెప్పేసి వస్తాను సరేనా?"

"రైట్" అంది మౌళవిక.

"మనం ఇప్పుడు తిరగాల్సింది లెఫ్టుకే. బాగానే పట్టింది మల్లాది అలవాటు 'రైట్' అంటూ" అంది జయశ్రీ

ఆమె సన్నగా నవ్వుకుంటూ కారుని ఆపింది.

"ఉంటానే రేపు ఉదయం వస్తాను" అంటూ డోర్ తెరుచుకుని దిగింది జయశ్రీ

మౌళవిక అప్రయత్నంగా తలాడించి, తిరిగి డోర్ వేసి కారు స్టార్టు చేసిందేకానీ అన్నీ అసంకల్పితంగా మెకానికల్‌గా చేస్తోంది. మనసంతా మల్లాదిమీదే ఉంది.

ముందు మల్లాది రచనలు చదువుతున్నప్పుడు అతనికి ఎంతో వయసుందేమో అనుకుంది తను. రాను రాను అతని రచనల్లో, సమకాలీనపు సమాజానికి కావలసిన మేటర్ ఉండటం, పత్రికలలో అతనిచ్చిన ఇంటర్వ్యూలలో హుషారైన సమాధానాలు ఉండటం, ఇవన్నీ అతడు ఖచ్చితంగా కుర్ర వయసులోనే ఉన్నాడనిపించేది.

తనకా ప్రాబ్లం లేదని పెళ్ళి గురించి ముందే చెప్పేశాడు. అందంగానే ఉన్నాడు. మరి తన గురించి అతడేమనుకుంటున్నాడో, పెళ్ళి చేసుకోమంటే నిన్నగాక మొన్న పరిచయం అయ్యారు. అప్పుడే ప్రేమ పుట్టేసిందా? అని అంటే? తను తట్టుకోగలదా?

లేదు.. డెఫినెట్‌గా అలా అనడు. స్పిరుచ్యువల్‌గా ఎప్పుడో దగ్గరయ్యానై మొదట్లోనే అన్నాడు కదా. మనుషుల తత్త్వాన్ని అంత అర్థం చేసుకోలేనివాడేం కాదాయన. మంచి పరిశీలన ఉంది ఆ కళ్ళలో. తప్పకుండా తన మనసులోని మాటను ఈ పాటికి గ్రహించే ఉండాలి.

మౌళవిక ఒక్కసారి సిగ్గుపడింది. తన ఆలోచనల సరళిమారినందుకు ఇదివరకు మల్లాదిని గురించి ఆలోచించినప్పుడు అతను అని అనుకునేది. ఇప్పుడు తనకు తెలియకుండానే ఆయన అని అనుకుంటోంది. అందుకేనేమో మనస్సాక్షిని మించిన దైవం లేదంటారు.

ఉలిక్కిపడి బ్రేకు వేసింది మౌళవిక. రోడ్డుమీద ఓ పక్కగా నడుస్తున్న మల్లాదిని చూసి.

"అదేంటిసార్ ఇంకా నడిచి వస్తున్నారు రండి" అంది కారు అతని పక్కనే నడిపిస్తూ డోర్ తెరిచి.

"ఏమయింది మీ బండి" అంది అతను కూర్చున్న తర్వాత.

"ఇప్పుడే ఓ ఫ్రెండ్ అడిగితే ఇవ్వాల్సి వచ్చింది."

"అయితే మీరు స్నేహానికి మంచి విలువనిస్తారన్నమాట"

"మరి మీరు మాత్రం? మీకు మీ ఫ్రెండ్ జయశ్రీ అంటే ప్రాణం కదూ?"

ఔనన్నట్లు తలూపింది మౌళవిక.

"అన్నట్లు మీ జయశ్రీకి చాలా థాంక్సండీ ఎంతో హెల్ప్ చేసిందివాళ."

"మీకా?" అడిగింది ఆశ్చర్యంగా.

"అవునండీ. చాలా రిస్కు తీసుకున్నారావిడ. ఆ లాంప్ రేస్‌ని కెమెరా మీద ఎంతో నేర్పుతో పడేట్టు చేసింది."

మౌళవిక కారు స్లో చేసింది.

"మీరనేది నాకసలేమీ అర్థంకావటంలేదండీ మీరు మాట్లాడుతున్నది ఇందాక సంయుక్త ఇంట్లో విషయమేనా?"

"ఎగ్జాక్ట్లీ నేను ఎంత వద్దంటున్నా మీ సంయుక్త నా ఫోటో తీసేసింది కదా. జయశ్రీగారు ఆ ఇన్ ఫ్రారెడ్ లాంప్‌ని మాటిమాటికీ పక్కకి జరుపుతూ ఆ రేస్ కెమెరా మీదికి వచ్చేట్టు చేశారు. దాంతో ఆ కెమెరాలోని ఫిల్మ్ ఫాగ్ అయిపోతుంది" అన్నాడు మల్లాది.

"మా జై ఇంత ఆలోచించి చేసిందంటారా? నిజంగా తనకు ఆ ఇన్‌ఫ్రారెడ్ రేస్ గురించి తెలుసుననే అంటారా?"

"ఏమో అది మీరే చెప్పాలి. ఇన్‌ఫ్రారెడ్ మాత్రం ఎక్స్‌రే కిరణాలకన్నా శక్తివంతమయినవి. కస్టమ్స్ వాళ్ళు ఏదైనా ఇంపార్ట్ ఫిల్మ్‌ని నాశనం చెయ్యాలంటే కెమెరాని ఓపెన్ చెయ్యకుండా ఈ ఇన్‌ఫ్రారెడ్ రేస్‌ని ఉపయోగిస్తారు. అంతవరకు నాకు తెలుసు.

మౌళవిక ఆలోచనలో పడింది.

"మరి తనకు కాలు బెణకడం?" అందామె గొణుక్కుంటున్నట్లు.

"అదే ఆవిణ్ణి అడగాలి మనం. మొత్తం అంతా నాటకం అయితే మటుకు నేనావిడకు చాలా చాలా ఋణపడి ఉన్నట్లు లెక్క."

"భలేగా ఉందే మా జై నన్ను సస్పెన్సులో పెట్టడం ఇదే ఫస్ట్ టైమ్" అంటూ షెడ్‌లో కారు పార్కు చేసింది మౌళవిక.

కారు దిగి ఇద్దరూ పోర్టికో వైపు నడుస్తుండగా మరో కారు ప్రవేశించింది గేట్లోకి. పార్థసారథి దిగాడు ఆ కారులోంచి.

"మా డాడీ" అందామె మల్లాదివైపు చూసి.

"రండి ఇంట్రడ్యూస్ చేస్తాను" అంటూ నడక స్పీడు చేస్తూ పార్థసారథిని చేరుకుంది.

"హౌ ఆర్ యు విక్కీ ఏమంటున్నారు రైటర్‌గారు?" అంటూ పలకరించాడతను.

ఇద్దర్నీ ఒకరికొకరిని పరిచయం చేసింది మౌళవిక.

"నమస్కారం సార్" అన్నాడు మల్లాడి.

"ఏవండీ మా ఇల్లు కంఫర్ట్‌బుల్‌గా ఉందా? ఆంధ్రదేశాన్ని ఉర్రూతలూగించే నవలలు మీరు రాయాలి మా ఇంట్లో" అన్నాడు పార్థసారథి.

"మా డాడీ కూడా మీ నావెల్స్ చదివారండీ ఆయనక్కూడా తమాషాగా, హుషారుగా మాట్లాడే వాళ్ళంటే ఎంతో యిష్టం" అంది మౌళవిక.

"ఇదేనా అయ్యా రావటం?" అంటూ వచ్చి పార్థసారథి చేతిలోని బ్రీఫ్‌కేస్ అందుకున్నాడు యాదగిరి.

"సామాన్లు నువ్వేకదయ్యా దింపుతోంది. మళ్ళీ ఇదేనా రావటం అంటావేంటి - చిల్లీ ఫెలో" అన్నాడు పార్థసారథి నవ్వుతూ.

"మల్లాది ఆశ్చర్యంగా చూశాడు ఆ పదప్రయోగానికి.

"అదంతేనండి వాడు కూరల్లో కారం ఎక్కువేస్తాడని వాడిని 'చిల్లీ ఫెలో' అని ముద్దుగా అంటారు మా డాడీ."

"నేను సిల్లీ ఫెలో అని తిడుతున్నారనుకున్నా"

"వాడడిగిన ప్రశ్నకి సిల్లీఫెలో అనే తిట్టాలనండీ నిజానికి - ఈ మధ్యే ఏదో సినిమాలో చూశాను ఇదే సీను.. అదేంటంటే" అంటూ తడుముకోసాగాడు పార్థసారథి.

"శ్రీవారికి ప్రేమలేఖలోనండీ. చేతిలో సంచితో, సామానుతో వస్తున్న వీరభద్రరావుని చూసి నరేష్ "ఇదేనా నాన్నా రావటం?" అంటాడు.

"లేదు నిన్ననే వచ్చి మెట్లకింద దాక్కున్నాను" అంటాడు వీరభద్రరావు కోపంగా అదేనాండీ?" అన్నాడు మల్లాది.

"కరెక్ట్. నేనెంతో లైక్ చేసిన డైలాగ్ అది. మీకు బాగానే గుర్తుంటాయే సినిమాలు, డైలాగులు" అన్నాడు పార్థసారథి ప్రశంసాపూర్వకంగా.

"ఆయన కూడా ఓ డైలాగ్ రైటరేకదా డాడీ?" అంది మౌళవిక.

"మన వాళ్ళలో పాతుకుపోయిన నమ్మకం ఏమిటంటే డైలాగ్ రైటరంటే సినిమాలకు డైలాగులు రాసేవాడనే. అందువల్ల ఈయన్ని మనం కేవలం నావలిస్టు అని మాత్రమే అనాలి" అన్నాడు పార్థసారథి కరెక్టు చేస్తూ.

"ఒక విధంగా మౌళవికగారు కూడా కరెక్టేనండి 'డబ్బెవరికి చేదు' అనే నా సీరియల్ని సినిమాగా తీస్తున్నారు. మొదటిసారిగా సినిమాకి నేను డైలాగులు రాయబోతున్నాను. బహుశా నెక్స్ట్ వీక్ మద్రాస్ వెళ్ళాల్సి వుంటుంది" అన్నాడు మల్లాది.

"రియల్లీ? దెన్ కంగ్రాట్స్. మరి ఇంతవరకూ మాకు చెప్పలేదేం?" అంది మౌళవిక.

"ఇందాకే నా వెహికల్ ఓ ఫ్రెండ్ కిచ్చానని చెప్పాను కదా అతనికి మెసేజ్ వచ్చింది."

"సో మా ఇంట్లో అడుగుపెట్టిన వేళా విశేషం అన్నమాట. అయామ్ డబల్లీ హ్యాపీ" అన్నాడు పార్థసారథి యాదగిరి యిచ్చిన కాఫీని అందుకుంటూ.

"నేనూ అలాగే అనుకున్నానండీ.. బట్.. ఆ వార్తకన్నా మీ 'చిల్లీ ఫెలో' డైలాగే నాకెంతో బావుందండి."

పార్థసారథి తనలో తను నవ్వుకున్నాడు మరోసారి.

"కొన్ని కొన్ని అలవాట్లు మనలో ఎంతో ఇన్ హెరింట్గా ఉండిపోతాయో చెప్పడానికి యీ సంగతే ఓ ఉదాహరణ. అలాగే సినిమాకి వెళ్ళినప్పుడు కూడా ఎవరో కలుస్తారు. ఇంట్రవెల్లో ఏదో సినిమా మొదలు పెట్టేటప్పుడో, ఒదిలేటప్పుడో అయితే జనం వస్తూపోతూ ఉంటారు కాబట్టి అనుకోవచ్చు. కానీ ఇంట్రవెల్లో కనిపిస్తే అడుగుతారండీ 'సినిమాకొచ్చారా' అంటూ. భలే సిల్లీగా ఉంటుంది కదూ" అన్నాడు.

"ఒకసారి నాకూ ఇలాంటి అనుభవమే ఎదురయిందండీ. ఒకాయన రెగ్యులర్గా సినిమా హాల్లోనే కలిసేవాడు. కలిసినప్పుడల్లా అదే అడిగేవాడు 'సినిమాకొచ్చారా' అంటూ. ఓ రోజు చూసి చూసి లేదండి. ఇక్కడ సమోసాలే తప్ప పకోడీలు అమ్మేవాళ్ళు ఎవరూ లేరని, అవి అమ్ముకుందామని వచ్చాను' అని అన్నాను. అంతే ఆ తర్వాతనుంచి అతను నన్నామాట అడిగితే ఒట్టు" అన్నాడు మల్లాది.

పెద్దపెట్టున నవ్వారు శ్రోతలిద్దరూ "బాగా చెప్పారండి. ఈసారి ఆన్సరిచ్చి చూస్తాను. దెబ్బకి దిమ్మ తిరిగిపోతుంది. లేకపోతే ఇంట్రవెల్లో బైటకి రావాలంటేనే ఇరిటేటింగ్గా ఉంటోంది" అన్నాడు పార్థసారథి నవ్వాపుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"మీకు ఫోన్ వచ్చిందయ్యా" అంటూ వచ్చాడు యాదగిరి చేతిలో చిన్న చీటీ ఉంది.

"ఎవరది" అంటూ లేవబోయాడు పార్థసారథి.

"మీరు లాన్లో ఉన్నారు పిల్చుకొస్తానని చెప్పేసరికి కొంతసేపాగి మిమ్మల్నే చెయ్యమని ఈ నంబర్ ఇచ్చారండి" అంటూ చేతిలోకి చీటిని అందించాడతను.

దాన్ని చూస్తూనే తలపంకించి "ఓకే మిస్టర్ కృష్ణమూర్తీ నేను అటెండ్ అవాల్సిన కొన్ని పనులున్నాయి. సో.. గుడ్ నైట్" అన్నాడు పార్థసారథి లేస్తూ.

"రైట్ సార్. నేనూ రాసుకోవాలి" అంటూ మల్లాది కూడా లేచాడు.

"అరె రైటర్సందరూ తెల్లవారుఝామున రాస్తారని విన్నానే. మీరిప్పుడు రాయడం ఏమిటి?"

"నా టైమింగ్స్ చాలా డిఫరెంటండీ. సాయంత్రం ఏడు, ఎనిమిది దగ్గర్నుంచి, మూడయినా ఉదయం లేచేసరికి ఖచ్చితంగా తొమ్మిది దాటుతుంది. ఇదిగో ఈ ఆడ్ టైమిగ్స్ నుంచే ఎవరికి డిస్టర్బెన్స్ లేకుండా, నేను డిస్టర్బ్ కాకుండా ఇలా వేరే రూమ్ చూసుకోవటం" అన్నాడు మల్లాది.

"చూశావా విక్కీ. ఇప్పుడు ఎవ్వరం డిస్టర్బ్ కాకుండా ఎవరి డ్యూటీలకు వాళ్ళు అటెండ్ అవుదాం. ఓ..కే? కమాన్ లెట్స్ గో" అన్నాడు పార్థసారథి.

మల్లాది ఔట్ హౌస్ వైపు నడకసాగించాడు. మౌళవిక లేచింది అయిష్టంగానే. ఆమెకింకా మరికొంతసేపు కూర్చుని మల్లాది మాటలు వినాలనుంది.

తండ్రి మాట కొట్టెయ్యడం ఇష్టంలేక తన రూమ్‌లోకి వెళ్ళాక పుస్తకం ముందు పెట్టుకుని కూచుందిగానీ ఒక్క అక్షరం ముక్క కూడా ఆమె కంటికెక్కలేదు మనసంతా మల్లాది మీదే

ముందు మల్లాదిని అభిప్రాయం అడిగి పార్థసారథికి చెప్పాలా లేక పార్థసారథిని ఒప్పించాక మల్లాదిని అడగాలా అనే విషయం మీద తర్జన భర్జన పడిపోతోందామె.

మొత్తానికి ఆ రోజు రాత్రి కూడా ఆమె తక్కువగా నిద్రపోయింది.

సరిగ్గా అదే సమయానికి మౌళవిక, మల్లాది గురించి ఇంకో ప్రాణికూడా ఆలోచిస్తోంది.

8

"విక్కీ...విక్కీ"

బరువుగా రోజాయ్‌లా పడిపోతున్న కనురెప్పల్ని బలవంతాన విప్పిచూసింది మౌళవిక.

పార్థసారథి.

స్నానం కూడా చేసేసి నీట్‌గా ఉన్నాడు. అంటే ఠంచన్‌గా ఎనిమిదిన్నర అయిందన్నమాట.

"సారీ డాడీ రెండు రోజుల నుంచి నిద్రసరిగ్గాలేదు" అంటూ మంచం దిగింది.

రాత్రి పొద్దుపోయే వరకూ ఆమె గదిలో లైటు వెలుగుతూ ఉండడం అతడు గమనించినట్లు ఆమెకు తెలియదు.

"ఇట్సాల్ రైట్ విక్కీ గెట్ యువర్ సెల్ఫ్ ఫ్రెష్ ఇమ్మీడియట్లీ. ఇవాళ మనతో బ్రేక్ ఫాస్టుకి రైటర్ గారిని కూడా రమ్మనమని కబురుపెట్టాను" అన్నాడూ.

అంతే. మౌళవిక ఒక్క ఉరుకునపోయి బాత్‌రూం తలుపు వేసుకుంది.

సన్నగా నవ్వుకుంటూ హాల్లోకి వచ్చి పేపరు తెరిచి కూర్చున్నాడు పార్థసారథి.

'బయటికి వెళ్ళినట్టున్నారయ్యా' అంటూ వచ్చి చెప్పాడు యాదగిరి.

"అంటే టిఫెన్‌కి రమ్మని చెప్పనే లేదా?" బాత్ రూమ్‌లో మౌళవికకి హాల్లోని మాటలు స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి.

"ఉదయాన్నే చెప్పానయ్యా టిఫెన్ రెడీ అయిందని చెప్పడానికి ఇప్పుడు మళ్ళీ వెళితే తలుపు తాళం వేసుందయ్యా."

"సరేలే చెప్పావు కదా. డెఫినెట్‌గా వచ్చేస్తాడు" అన్నాడు పార్థసారథి.

ఉదయం తొమ్మిదిదాకా లేవనన్న మనిషి ఇంత పొద్దున్నే ఎక్కడికి వెళ్ళుంటాడు చెప్మా? అనుకుంటూ స్నానం కూడా ముగించేసింది మౌళవిక.

పూర్తిచేసిన పేపర్ని పక్కనే పెట్టేసి నిల్చున్నాడు పార్థసారథి. అటూ ఇటూ పచార్లు చేయసాగాడు. రాత్రిపూట భోజనం మానేసిన దగ్గర్నుంచి ఉదయాన్నే ఎనిమిదిలోగా టిఫెన్ తినడం అలవాటు చేసుకున్నాడతను. ఎప్పుడయినా వేళ తప్పితే చాలా అనీజీగా ఫీలవుతాడు.

"ఏం డాడీ మల్లాదిగారు ఇంకా రాలేదా?" అంటూ హాల్లోకి వచ్చింది మౌళవిక మెడ తుడుచుకుంటూ, అడ్డంగా తలూపాడతను.

"పోనీ మీరు కూర్చోకూడదు. బాగా లేటవుతుందేమో?"

"లేదమ్మా మరో పదినిమిషాలదాకా వెయిట్ చేయగలను" అని పార్థసారథి అంటూనే ఉన్నాడు అంతలో మోటార్ సైకిల్ శబ్దం.

బయటకి తొంగి చూసింది మౌళవిక. గేటు తలుపు తీస్తోంది జయశ్రీ ఆ పక్కనే రాజ్ దూత్ మీద మల్లాది.

"సారీ సార్ లేట్ చేసినట్లున్నాను" అన్నాడతను లోనికి అడుగుపెడుతూనే.

"నో ప్రాబ్లమ్. లెటజ్ స్టార్టు" అన్నాడు పార్థసారధి.

"ఏం లేదండి. డాడీ రాత్రిళ్ళు భోంచెయ్యరు. పైగా ఉదయాన్నే మార్నింగ్ వాక్. దాంతో ఎనిమిది అయ్యేసరికల్లా ఆవురావురమంటూ ఉంటారు" అంది మౌళవిక.

"అటువంటప్పుడు ఔర్ ఔర్ (మరికొంచెం, మరికొంచెం) అంటూ తింటారా?" అన్నాడు మల్లాది నవ్వుతూ.

"అబ్బెబ్బె రాత్రి ఫాస్టు కదా ఆ ఫాస్టుని బ్రేక్ చేద్దామని బ్రేక్‌ఫాస్టు త్వరగా తీసుకుంటాను గాని ఈ వయసులో ఔర్‌లు రంజితా కౌర్‌లు మనకు సూట్ అవుతాయంటారా?" అన్నాడు పార్థసారధి నర్మగర్భంగా.

మల్లాది బిత్తరపోయి చూశాడు ఆయన మాటలకు. మౌళవిక నవ్వు ఆపుకుంటోంది.

తిరిగి గేటు వేసిన జయశ్రీ లోనికి అడుగుపెట్టింది 'శుభోదయం' అంటూ.

"రామ్మా.. రా... ప్లీజ్ జాయిన్ విత్ అజ్" అంటూ ఆహ్వానించాడు పార్థసారధి.

నలుగురూ టేబుల్ చుట్టూ కూర్చున్నారు. యాదగిరి వేడివేడి ఇడ్లీలు తెచ్చి ముందు పెట్టాడు.

"ఏంటంకుల్ రంజితా కౌర్ అంటున్నారు? ఈ చిలిపిమాటలెప్పుడు మొదలుపెట్టారు?" అంది జయశ్రీ

"నిన్ను మన రైటర్ గారిని చూసినప్పటినుంచే అయినా ఆఫ్టర్ ఫార్టీ యు కెన్ బి నాటీ అని ఎవరో అన్నారులే -"

"అబ్బ.. ఇది ఏ 'నాటి' మాటండి" అన్నాడు మల్లాది 'నాటి' అనే మాటని ఒత్తి పలుకుతూ.

శ్రోతలందరూ నవ్వారు.

"ఉదయాన్నే ఇంత హాయిగా నవ్వుతూ ఇంత రుచికరమయిన బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేస్తే యింతకన్నా ఆరోగ్యం ఎక్కడ దొరుకుతుంది డాడీ. మార్నిక్గ్ వాక్‌ల కోసం టైం వేస్ట్ చేయకపోతే?" అంది మౌళవిక చట్నీ అందరికీ వడ్డిస్తూ.

"మార్నింగ్ అంటే నాకో ప్రాక్టికల్ జోక్ ఒకటి గుర్తుకొస్తోంది" అని ప్రారంభించాడు పార్థసారధి.

మల్లాది ఆసక్తితో ముందుకు ఒంగాడు. జయశ్రీ, మౌళవిక కూడా పార్థసారధి వేపు తలలు తిప్పారు.

"గులాం గౌస్ అని ఓ మంచి కవి, సితారలో పనిచేసేవాడు. అతని కవితలు సితారలో న్యూస్ కవర్ చేసే పద్ధతి అంతా చూసి నేనే ఓసారి అతనికి ఫోన్ చేసి అభినందనలు చెప్పాను. తనుకూడా అప్పుడప్పుడు నాకు ఫోన్ చేసి మాట్లాడేవాడు. ఓ రోజు మన ఫ్యాక్టరీకి మధ్యాహ్నం పూట వెళ్ళాను. అక్కడ మేనేజర్ 'ఎవరో గౌసట. మన ఆఫీస్ నంబరు ట్రై చేస్తే దొరకలేదట. అందుకని ఫ్యాక్టరీకి ఫోన్ చేశానని చెప్పమన్నాడు. ఉదయం నుంచీ ఫోన్ చేస్తున్నానని మరీ మరీ చెప్పమన్నాడు' అంటూ అతను ఇచ్చిన ఫోన్ నెంబరు ఇచ్చాడు. నేనే వెంటనే ఆ నంబరుకి ఫోన్ చేసి 'సారీ గౌస్ గారూ మార్నింగ్ నుంచి ఫోన్ చేస్తున్నారట' అని అన్నాను. దానికతడు 'లేదండీ ఇప్పుడే ఓ అరగంట క్రితమే ఫోన్ చేశాను' అన్నాడు. మరి ఉదయం నుంచీ ఫోన్ చేస్తున్నానని నాతో ఎందుకు మరీ మరీ చెప్పమన్నాడో అర్థంకాలేదు. ఓ క్షణం పాటు తర్వాత మాటల సందర్భంలో తెలిసింది, అతను సితారలో రిజైన్ చేసి 'ఉదయం' డెయిలీలో జాయినయ్యాడనీ, అక్కడ్నించే ఫోన్ చేసి నంబరిచ్చాడని, అప్పట్నించీ మార్నింగ్ అన్నా, ఉదయం అని అన్నా ఈ జోకే నాకు గుర్తొస్తుంది."

మెత్తగా నవ్వాడు మల్లాది.

"ఉదయం అంటే నాకింకో ఇన్సిడెంట్ జ్ఞాపకం వస్తోంది" అని అన్నాడు.

చెట్నీ వెయ్యటం ఆపుచేసి తండ్రి చేతిని వినండన్నట్టుగా తట్టింది మౌళవిక.

"ఒక పెద్ద రైటరు ఓసారి ఆడవాళ్ళకి సంబంధించిన ఓ కథల పోటీకి ఆడపేరుతో కథ పంపాడు. ఆ కథ సెలక్టయింది. 'బహుమతి పార్శిల్‌లో పంపుతున్నాం' అని ప్రకటించారు ఆ పత్రికవాళ్ళు. బహుమతి కోసం ఎదురు చూడడం మొదలు పెట్టాడు ఆ

రైటరు. కొన్నాళ్ళకి పార్సిల్ వచ్చింది. ఎంతో ఆతృతతో ఆ పార్శిల్‌ని విప్పాడతను అందులో చీర, గాజులు, పసుపు కుంకుమ ఉన్నాయి" ఇదీ సంగతి.

'ఉదయం' అనగానే సమయానికి 'సమయం' గుర్తొచ్చి చెప్పానంతే అన్నాడు మల్లాది.

"చాలా ఫన్నీ ఇన్సిడెంట్ కదూ డాడీ" అని అడిగింది మౌళవిక.

తన తండ్రి మల్లాదిని మెచ్చుకోవాలని ఆమె తపన.

"అంతేకాదమ్మా జీవితంలో ఎదురయ్యే ప్రతి సంఘటననీ తనలోని లక్ష్యానికి ఓ స్ఫూర్తిగా మలచుకోగలగటం ఒక వరం. అది ఈయనలో నాకు బాగా కనపడుతుంది" అన్నాడు పార్థసారథి ప్రశంసాపూర్వకంగా.

"అదొక్కటే కాదు మల్లాదిగారు పజిల్స్, క్విజ్‌లు భలేగా చెప్తారు తెలుసా?"

"ఊహూ" అన్నాడు పార్థసారథి 'అలాగా' అన్నట్టు, 'అయితే నేనో చిన్న ట్రిక్కున్న జోకులాంటి క్విజ్ ఇస్తాను చెప్పండి చూద్దాం' అన్నాడు.

"రైట్" అన్నాడు మల్లాది.

మౌళవిక, జయశ్రీ ఆసక్తితో ఇద్దర్నీ చూస్తున్నాడు.

"ఓ మగ దోమ ఓ ఆడదోమ వెంట పడుతుంది. వద్దని ఆ ఆడదోమ ఎంత బతిమాలినా వినిపించుకోకుండా తెగ షంటేస్తోంది. దీని బారి నుంచి ఎలా తప్పించుకోవాలా అని బాగా ఆలోచించి ఝుమ్మని పక్కగదిలోనున్న డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ దగ్గరకెళ్ళి తిరిగి ఓ నిమిషంలో మగదోమ ఉన్న గదిలోకి వచ్చింది ఆ ఆడదోమ. అంతే ఇప్పుడు ఆ ఆడదోమ దగ్గరికొస్తే చాలు పరుగెడుతుంది మగదోమ. చెప్పండి. ఆ ఆడదోమ ఏం చేసింది?"

మౌళవిక అడ్డంగా తలూపింది తెలీదన్నట్టు.

"జయశ్రీగారు కూడా చెప్పలేకపోతే చెప్తాను" అన్నాడు మల్లాది.

"ఏంటి? అప్పుడే బాగా ఆలోచించకుండానే?" అని అడిగాడు పార్థసారథి ఆశ్చర్యంగా.

"మల్లాదిగారికి ఇలాంటివి కొట్టిన పిండి అంకుల్. మీరు చెప్పండి సార్. నా వల్లకాదు" అంది జయశ్రీ

ఓ క్షణంపాటు హాలంతా నిశ్శబ్దం అయిపోయింది. రెండో వాయి ఇడ్లీలు తెస్తూ ఉన్న యాదగిరి కూడా ఆగిపోయాడు ఒడ్డించకుండా.

"ఆ ఆడదోమ ఒడోమస్ ట్యూబ్ దగ్గర ఓ నిముషం పాటు గడిపి వచ్చింది" అన్నాడు అతను నెమ్మదిగా.

"ఫెంటాస్టిక్" అని అరిచారు జయశ్రీ మౌళవిక ఒకేసారి, "యువార్ వెరీ షార్ప్" అంటూ ఎడమ చేతిని ముందుకు చాచి షేక్ హాండ్ ఇచ్చాడు పార్థసారథి.

"భలేగా ఉందిలే" అంది మౌళవిక. అవునన్నట్టు తలూపింది జయశ్రీ

"మా డాడీకి ఇంత సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ ఉందని నాకివాల్టి వరకూ తెలీదు. అవునూ ఆ ఒడోమస్ ఆ ఆడదోమకి మాత్రం ఎలా పడింది?"

"ఒంటిమీద బురద పడ్డట్టే" అన్నాడు మల్లాది.

"ఆ?" అంది మౌళవిక.

"ఇంచు మించు అంతేనండి - ఒక జోక్ గాని క్విజ్ గాని మెదడుని ఆ మాత్రం గిల్లి ఓ క్షణంపాటు చేయగలిగితే చాలు. రీజనింగ్స్. ఎక్స్‌ప్లనేషన్సు అన్నీ ఇచ్చుకుంటే అది జోక్ అనిపించుకోదు."

"బట్... నిన్న మీరు చెప్పిన 'శ్రీవారికి ప్రేమలేఖ'లోని జోకు మాత్రం ఎంతో రీజనింగు. ఎక్స్‌ప్లనేషన్ ఉన్న సూపర్బ్ జోకు తెలుసాండి? పైగా ఆ సినిమాలో గోడకి తల బాదేసుకుంటూ ఉంటాడొకాయన ఎవరదీ?" అంటూ ఆగాడు పార్ధసారధి.

"వీరభద్రరావు అంది మౌళవిక."

"యస్ సుత్తి వీరభద్రరావు. భలే మంచి యాక్టరండి అతను సాధారణంగా అతని సినిమాలు టైముంటే మాత్రం మిస్సవను నేను. నాకెందుకో అతను భలేగా నచ్చుతాడు. ఈ మధ్యనే ఓ సినిమాలో చొక్కాలు చింపుకునే పోర్షన్ బ్రహ్మాండంగా చేశాడు."

"అదే. రెండు రెళ్ళు ఆరులో" అన్నాడు మల్లాది.

"డాడీ మీకిది తెలుసా ఆ 'రెండు రెళ్ళు ఆరు' సినిమా ఆయన నవల ఆధారంగా తీశారు."

"ఈజిట్.. దెన్ కంగ్రాట్స్ అన్నట్లు ఈ సిన్మా శతదినోత్సవం కూడా చేసుకోబోతోందని పేపర్లో చదివాను. మరి నిర్మాతలు మిమ్మల్ని పిలిచారా?ఆ ఫంక్షన్‌కి?" అడిగాడు పార్ధసారధి.

"పిలిచారండీ. రేపే మద్రాసు పామ్ గ్రోవ్‌లో ఫంక్షన్. ఇవాళే బయలుదేరాలి మద్రాసుకి."

"ఇవాళేనా?" అంది మౌళవిక ఆదుర్దాగా.

"అవునండి తప్పదు"

ఆమె ముఖంలో కాంతి తగ్గడాన్ని ఎవరైనా కనిపెట్టెయ్యొచ్చు.

"ఈ ఫంక్షన్ అయిపోయాక కూడా రెండు మూడురోజులు ఉండాల్సి వస్తుంది మద్రాసులో. ఓ సినిమాకి సంబంధించిన డిస్కషన్స్ ఉన్నాయి. మొత్తం రానూపోనూ కలిపి ఓ వారం పట్టొచ్చు."

బెస్ట్ ఆఫ్ లక్ అంటూ షేక్ హాండ్ ఇచ్చాడు పార్ధసారధి.

వారం రోజులలోగా వచ్చేయడానికి అసలు కుదరదా?

మౌళవిక ముఖంలోని ఆందోళన చూస్తుంటే తమాషాగా వుంది జయశ్రీకి, పార్ధసారధికి.

కుదరదన్నట్టు తల ఊపి "ఓకే సార్. నేనింక బయల్దేరతాను. థాంక్యూ ఫర్ ద డెలీషియస్ బ్రేక్ ఫాస్టు. ఉంటానండీ" అని అందరితోనూ చెప్పి తన రూమ్ వైపు నడుచుకుంటూ వెళ్ళాడు మల్లాది.

ఒక్కసారిగా గాలి తీసేసిన బుడగలా, జీవకళ లేని మనిషిలా అయిపోయింది మౌళవిక. కారులో కూర్చుని పార్ధసారధి, జయశ్రీ చెప్తున్న వాటికి అన్యమనస్కంగానే సమాధానాలిస్తోంది గానీ తనలో తానే తర్కించుకుంటోంది.

"ఏమిటి? ఏమవుతుంది తనకి? నిన్నగాక మొన్న పరిచయం అయిన మనిషి కొన్నిరోజుల పాటు కనిపించడనగానే ఇంత డల్ అయిపోవాలా? అసలు మాటిమాటికి నిన్నగాక మొన్న అని అనుకోవటం ఏమిటి? ఒక మనిషి మీద ఇష్టం ఏర్పడడానికి ఇంతకాలం పట్టి తీరాలి అని రూల్ ఎక్కడయినా ఉందా? తను చేస్తోంది కరెక్టేనా? తన ఆలోచనా ధోరణి సమంజసమేనా? ఒకవేళ డాడీ ఒప్పుకున్నా మల్లాదికి తనంటే ఇష్టమేనా? ఏదో కాస్త చనువుగా సరదాగా మాట్లాడినంత మాత్రాన అది జీవితాల దాకా ముడిపెట్టుకోవటమేనా?" అని అంటాడా? ఏమిటో పిచ్చిగా వుంది మల్లాది మద్రాసు నుంచి వచ్చేదాకా ఊర్మిళాదేవి నిద్రలా తనని ఏదైనా ఓ గాఢనిద్ర ఆవహించేస్తే బావుండును బహుశా భగ్నప్రేమికులు, విఫల మనస్కులు స్లీపింగ్ పిల్స్ మింగెయ్యడానికి కారణం వారి హృదయం తట్టుకోలేనంత సున్నితంగా తయారవడమే అయివుంటుంది. అంతేమరి నీటిలో తడిసిన కాగితాన్ని ఇలా అంటేనే చిరిగిపోతుందే అలాంటిది ప్రేమలో తడిసిన హృదయం. ఎంతసేపు? ఏమిటిది? తనెందుకింత పిచ్చిగా ఆలోచిస్తుంది? విషాలు, స్లీపింగ్ పిల్సు, తట్టుకోలేకపోడాలు, చచ్చిపోడాలు. అంటే మల్లాది తనతో జీవితాన్ని పంచుకోలేకపోతే తనకు ఆత్మహత్యే శరణ్యమా? తనెటుపోతోంది?"

"దిగవే కాలేజి వచ్చేసింది" అంటూ జయశ్రీ తన చేతిని లాగడంతో ఈ లోకంలోకి వచ్చిపడింది మౌళవిక.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments